

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Mayo 2019

Mag-himpos ba ang “Bag-ong” Sosyalismo?

“Siya sa pagkamatarung magahukom sa imong katawohan, Ug sa justicia sa imong mga kabus. Pagahukman niya ang mga kabus sa katawohan, Pagaluwason niya ang mga anak sa mga hangul, Ug magadugmok sa malupigon.”

-Salmo 72:2,4

Usa sa mga kalihokan sa politikanhong panghunahuna nga nakaangkon ug ug dugang nga atensyon sa Estados Unidos mao ang gihulagway nga “demokratikong sosyalismo.” Sa mubo, ang demokratikong sosyalismo usa ka pilosopiya nga nagpasiugda sa demokrasya duyog sa porma sa giplano nga sosyalistang ekonomiya. Giingon pa niini nga ang kapitalismo nga nag-inusara wala'y katugbang sa mga demokratikong bili sa kalingkawasan ug pagkaparehas. Ang mga sumusunod sa demokratikong sosyalismo nagsuporta sa repormistang politika ingon man sa paggamit sa daghang mga balita ug mga social media outlet nga giandam isip pamaagi sa pagpalambo sa ilang mga ideya ngadto sa publiko. Samtang tinuod nga daghan nga mga programa sa katilingban nga naglungtad sa nasud karon nga gimugna mga dekada na ang milabay, ang pagduso sa daghang mga tingog sa politika ngadto sa usa ka mas dako nga sosyalistiko nga adyenda ang bag-ohay na lamang.

Ang mga Demokratikong Sosyalista sa Amerika (DSA) mao ang kinadak-ang sosyalistang organisasyon sa Estados Unidos karon. Bisan tuod kini nagsugod sukad pa niadtong 1982, kini kasagaran diha lamang sa kilid. Sukad sa pagtapos sa 2017, bisan pa niana, ang gidaghanon sa mga miyembro niini nidoble, ug ang gidaghanon sa lokal nga mga buhatan midoble pa sa halos kaupat. Ang DSA nahimo usab nga mas mga kabatan-onan. Sa Disyembre 2017 ang median nga edad sa mga miyembro niini 33, itandi sa 68 sa 2013, upat lang ka tuig ang milabay.

Sa 2017, napulog lima ka mga kandidato sa napulog tulo nga mga estado ang gipili sa opisina nga mga membro sa DSA. Sa eleksyon sa

Nobyembre 2018, duha ka mga sakop sa DSA, Alexandria Ocasio-Cortez ug Rashida Tlaib, napili sa House of Representatives sa US. Niadtong Pebrero ning tuiga, si Cocor Ocasio-Cortez nagpasiugda sa usa ka resolusyon sa kongreso nga nagpasiugda sa gitawag nga “Green New Deal,” usa ka sunod-sunod nga mga programa sa gobyerno nga gisugyot ug gitumong aron matubag ang dili makiangayon nga ekonomiya ug kausaban sa klima.

DUGAY NA NGA GIPANGITA SA TAWO

Ang kasaysayan sa sibilisasyon mao ang sugilanon sa pakigbisog sa kinabuhi sa tawo alang sa kinabuhi, kagawasan, kabuhong, ug kalipay, ug sa daghan nga mga paagi diin siya nagtinguha nga makabaton niining malisud nga katapusan. Gikan sa panahon sa iyang pagkapukan gikan sa pag-uyon sa Dios didto sa Eden, gisulayan niya ang nagka lain-laing han-ay sa iyang pagsulay sa pagpangita sa usa nga tinuod ug hingpit nga makatagbaw sa mga tinguha sa iyang kalag ug magwagtang sa kalibutan sa kalapasan sa gubat, kagutom ug kakulang, sakit ug katalagman, kasina ug inhustisya.

Bisan ang sosyalismo sa atong nahibal-an adunay hamubo pa lamang nga kasaysayan, ang paningkamot sa pagtinabangay taliwala sa mga indibidwal alang sa katuyoan nga makaangkon og seguridad ug mga kinahanglanon sa kinabuhi ang anaa na sulod sa liboan ka mga tuig, nga giila diha pinaagi sa kahikayan sa pamilya. Gawas pa sa kamatuoran nga kini giorden sa Dios, morag kini usa ka normal nga paglambo. Tino nga gihunahuna, ang kinaiyanhong gugma ug relasyon sa nagkalainlaing mga sakop sa usa ka pamilya mahimong maihap sa pagsiguro sa makiangayon nga pagpakiglambigit ug pagpalambo sa ilang hiniusa nga interes. Apan, gikasubo nga kini nga kahikayan wala magmalampuson sa katuyoan niini.

Pananglitan, nahinumdom kita nga si Jacob miuyon sa pagtrabaho alang kang Laban, ang iyang uyoan ug umaabot nga ugangan nga lalaki, sulod sa pito ka tuig aron maangkon ang matahum nga si Raquel alang mahimo nga iyang asawa. Apan, pag-abot sa katapusan nianang panahona giilad ni Laban si Jacob sa pagdawat ni Leah, ang magulang nga babaye, isip iyang asawa. Dayon si Jacob gikinahanglan nga magtrabaho pa og laing pito ka tuig aron pagbayad alang sa iyang minahal nga si Raquel. Nagreklamo usab siya nga si Laban nag-usab sa iyang suhol sa napulo ka higayon

sulod sa baynte ka tuig nga siya nagtrabaho alang kaniya.-Gen. 29: 16-28; 31: 4-7

Gikan sa masulub-ong asoy bahin sa pagpatay ni Abel sa iyang kaugalingong igsoon nga si Cain, makita nato ang kasaysayan nga puno sa mga kasayuran sa kasina, panagsangka, panagbangi, ug bisan pagpatay sa mga pamilya, sa pagpangita sa mga kinahanglanon sa kinabuhi, gahum, katungdanan, o, kalinaw. Sa mga dugay na nga pakigbisog alang sa yuta, kinabuhi, o kagawasan, bisan ang manag kadugo wala makapamatood nga kini maghimpos. Sa pagkatinuod, gipahinumduman kita sa adlaw-adlaw nga usa sa pinakalisod ug puno sa kasilag nga mga pakigbisog sa taliwala sa mga katawhan nga sukad nasaksihan sa kalibutan mao ang nagpadayon tali sa nasod sa Israel ug sa iyang mga silingan sa Arabia. Bisan pa niana, silang tanan mga kaliwat sa usa ka ordinaryo ug labing gitahud nga katigulangan, si Abraham.

Sa paglabay sa panahon ug pagdugang sa populasyon sa kalibutan, ang mga pamilya nahimong mga tribo, ug mga tribo ngadto sa mga nasud. Ang pinakalig-on, labing mapintas, o labing maalam sa ilang taliwala nahimong mga magmamando, bisan sa gagmay nga mga pyudal nga estado o sa gamhanan nga mga gingharian. Sukad sa kasiglohan, walay sapayan sa bisan unsa nga kahikayan o porma sa pagmando ang gidawat, o gipahamtang, ang mga tawo, kanunay nga ang dili maayo ug masamok nga kal-ang tali sa posisyon sa adunahan ug gamhanan nga diyutay sa usa ka kamot ug sa mga kabus ug kadaghanan sa walay panalipod mga masa sa pikas. Alang sa naulahi, sa nagkalainlain nga mga ang-ang, adunay kanunay nga pagkagutom, kasakit, sakit, ug pag-antus. Ngadto niini, ang seguridad, panglawas, ug kauswagan wala gayud matuman, ug usa lamang ka layo nga damgo.

Busa, sulod sa usa ka siglo human sa taas nga siglo nga mga butang ang nahitabo sukad nga ang tawo gibutang sa planetang Yuta. Usahay ang mga kondisyon maayo, usahay mas grabe, apan alang sa kadaghanan sa katawhan adunay diyutay lamang nga paglaum o pagpaabut sa materyal nga kauswagan.

ANG “PANAHOON SA KATAPUSAN”

Sa naghingabot na nga biblikanhong “panahon sa katapusan,” duha ka bag-o nga mga butang ang mitungha sa talan-awon sa kalibutan. (Dan 12: 4,9) Ang usa mao ang rebolusyong industriyal, nga nagsugod sa pagpalayo sa populasyon gikan sa mga kabukiran ngadto sa mga sentro sa syudad, ubos sa pagdani sa mas maayo nga suhol ug pagtrabaho nga mas lig-on. Apan, sa kasagaran ang kamatuoran wala magkatakd, o kaha hadool man lang sa gisaad. Ang pagbiya sa relatibong seguridad sa agraryong pamaagi sa kinabuhi, daghan ang nagtrabaho sa hataas nga mga oras sa malisud nga trabaho nga ubos ang suholan, naningkamot nga mabuhi ang ilang mga pamilya samtang anaa sa kakabus.

Ang laing hinungdan nga miabut uban ang paglihok ngadto sa usa ka industriyal nga katilingban mao ang kinatibuk-ang pag-uswag sa kahibalo, nga dungan nga nagdala ngadto sa masa sa usa ka pag-ila sa ilang ubos nga kondisyon uban ang usa ka paglaum nga maka-ikyas, sa ingon nagpukaw kanila sa paglihok. Busa, ang entablado gitakda alang sa pagsulod sa unyon sa pamuo, nga usa ka paningkamot sa pagpauswag sa kondisyon sa mga mamumuo ug sa pag-angkon alang kanila sa mas makatarunganon nga bahin sa mga bunga sa ilang paghago.

Sulod sa ika-19 nga siglo, tingali ang nanguna nga tigpasiugda sa kausaban sa katilingban mao si Karl Marx, usa ka German nga pilosopo ug ekspositor sa konsepto sa sosyalismo. Siya nangatarungan nga ang kabtangan ug bahandi anam-anam nga miabut ngadto sa mga kamot sa pipila ka mga pribilihiyo pinaagi sa mga mamumuo. Uban sa pakigtambayayongay ni Friedrich Engels, si Marx nagpagula og usa ka gamhanan nga pamphlet nga nag-ulohang The Communist Manifesto niadtong 1848. Kini nag-awhag sa mga masang mamumuo nga usa ka permanente nga makigbisog aron ipatuman pinaagi sa malinawon nga pamaagi ang pagwagtang sa mga pagkalahi sa kabtangan ug ang komon nga pagpanag-iya sa tanang mga produkto ug mga instrumento sa produksyon . Ang gipahibalo nga tumong ni Marx mao ang pagkab-ot sa usa ka walay klase nga katilingban diin ang tanan parehong mag-ambit sa mga butang sa kalibutan. Ang nahibal-an nga panapos nga mga pulong niining nag-awhag nga singgit sa gubat mao, “Ang mga proletaryans [mga mamumuo] wala'y mawala gawas sa ilang mga kadena. Sila adunay kalibutan nga modaog. Mga mamumuo sa tanang nasud, paghiusa!”

Ingon sa daw kini usa ka makatarunganon nga katuyoan. Apan, alang sa pipila ang gisugyot nga programa dili kini dinamiko. Ang gitinguha nga tumong ug ang pagkab-ot sa mga benepisyo niini daw layo kaayo sa panahon. Sa sayong bahin sa ika kawhaan nga siglo si Vladimir Lenin ug ang iyang mga kaubanan misugod sa pagpasiugda sa pisikal nga pag-agaw sa gahum, uban ang kusog nga pagsumpo sa tanang oposisyon. Ang katapusan nga tumong mao ang paghimo sa usa ka tibuok kalibutan nga komunista nga estado nga gibase sa mga sosyalistang prinsipyo sa pagpanag-iya sa publiko sa kabtangan, uban ang pagpaambit sa tanan sa mga produkto sa paghago sa usa ka walay klase nga katilingban.

Sa paglabay sa panahon ang pagpatuman sa doktrina misangpot sa usa sa pinakabangis nga mga bloodbath sa kasaysayan, sa dihang ang rehimeng czarist sa Russia gipukan sa Revolution sa Komunista sa 1917, nga nagrali sa mga tawo uban ang saad sa hustisya, kadagaya, ug kaangayan alang sa tanan. Busa, nahimo ang Rusya ubos sa pagmando sa Komunista. Ang kini nga rehimen milungtad og sobra sa kapitoan ka tuig, hangtud sa 1991, sa dihang ang presidente sa Russia nga si Mikhail Gorbachev nagtukod og mga reporma ug nagsugod sa pagbalhin sa nasud ngadto sa sosyal nga demokrasya. Ang impluwensya sa Komunistang Rusya, hinoon, naghatag sa sumbanan sa gobyerno alang sa uban pang mga kabus nga nasud, nga ang pipila niini bisan karon giyahan ubos sa nagkalain-lain dagway sa sosyalista / komunistang ideolohiya.

NAHITABO BA ANG SOSYALISMO?

Walay usa nga mangahas nga makiglalis nga ang kalibutan sa wala pa ang pagpaila sa sosyalismo ug komunismo maayo. Ang gubat, kakabos, inhustisya, kagutom, sakit ug pag-antus nandan na ug kaylap na kaayo. Bisan sa atong kaugalingon nga nasud kini nga mga kondisyon sa gihapon ato natagamtaman. Gipangutana nato, hinoon, unsang mga kondisyon ang atong nakita sa nangagi ug sa karon nga mga sosyalistang estado? Giunsa nila pagtuman ang mga saad nga gihimo ngadto sa naghulat nga milyonmilyon kinsa mahinamon kaayo ug naglaum nga molambo.

Ang kabahin sa panglawas ug edukasyon, ang mga sosyalistang nasud usahay maayo ang nahimo. Sa pila ka mga nasud, ang mga medikal nga serbisyo maayo, ang pila ka mga sakit nga nahuptan nga

maayo, ug ang edukasyon gamay o walay gasto ang anaa. Sa pipila ka mga kaso, ang mga tawo makakuha og ubay-ubay nga mga hinabang gikan sa pagkabata hangtud sa kamatayon, ug ang mga pensyon alang sa mga retiradong mamumuo gitagana

Apan, sa daghang sosyalistang mga nasud kaniadto ug karon, ang mga gamit nag-unang panginahanglanon sa panimalay kasagaran dili maayo ang kalidad, ug nihit. Adunay kanihit sa balay, ug ang produksyon sa agrikultura kulang, tungod kay ang kolektibo nga mag-uuma nawad-an sa insentibo para magtrabaho. Sa pipila ka mga kaso, ang produksiyon ubos kay ang mga presyo ginapugngan sa mga otoridad, sa ingon dugang nga paghikaw sa mag-uuma sa usa ka katarungan nga magtrabaho og maayo. Diha sa mga pabrika ang nawala ang maayo nga etika sa trabaho tungod sa pagkawala sa mga ganti alang sa talagsaon nga produksyon. Sa ubang mga nasud nga nagpatuman sa sosyalistang mga palisiya, ang mga rate sa buhis sa kinitaan hilabihan kadako aron mapugngan ang mga insentibo. Ang pagpanag-iya sa propiedad o negosyo nahimong dili kaayo gitinguha ug busa ang produksyon mas ubos.

Dinhi sa bahin sa tawhanong katungod ug kagawasan nga ang kalainan tali sa kadaghanan sa mga sosyalistang estado ug sa uban pang mga porma sa gobyerno mao ang labing makita. Kini nahimong tataw kaayo kung mahinumduman nga ang pagkapareha alang sa tanan nga mga tawo sa usa ka walay klase nga katilingban mao ang usa sa mga pangunang mga pagpaluyo nga gihimo ngadto sa mga tawo aron pagsagop sa sosyalismo. Apan, sa kadaghanan sa mga sosyalista ug komunista nga mga nasud karon, aduna pa'y mga agalon ug mga ubos, gamay nga bahin nga naka angkon sa kaharuhay ug mga nagkalisud nga mga panon, ang adunahan ug ang mga kabus, ang mga maglulutos ug mga gilutos.

Sa niini nga mga kaso, samtang ang kasagaran nga tawo kanunay nga maglisud sa pagkuha sa ubos nga kalidad nga mga butang nga adunay taas nga mga presyo, kadtong anaa sa otoridad mahimo nga makakuha sa taas nga kalidad nga mga luho sa medyo ubos nga presyo. Dugang pa, ang mga adunay pribilehiyo ang makakuha sa mas taas nga kalidad nga medikal samtang ang kinatibuk-ang publiko makangkon lamang sa ubos ng klase sa serbisyo. Sa pipila ka mga sosyalistang nasud ang mas taas nga mga opisyal adunay

ikaduha nga mga balay alang sa mga bakasyon, ug daghan ang nagpadala sa ilang mga anak ngadto sa mga espesyal nga eskwelahan, nga dili maabot sa kinatibuk-ang populasyon.

Mahitungod sa kagawasan sa pagsulti, usa ka katungod nga gimahal pag-ayo sa daghang mga nasud, ang mga rehimeng sosyalista ug komunista kulang niini. Sa pipila ka mga kaso, bisan pa ang kagawasan sa pagsulti gigarantiya sa mga tawo sa konstitusyon sa ilang nasud, dili maayo nga magamit kini nga katungod. Ang mga kritiko sa gobyerno kanunay nga nag-atubang sa pagkawala sa mga trabaho, pagpalayas gikan sa ilang mga panimalay, pagkasinalikway, pagdestiyero, pagbilanggo, ug sa pipila ka mga kaso, kamatayon. Sa ingon nga mga palibot, ang media anaa usab ubos sa pagkontrol sa estado, ug ang tanan nga kasayuran ginatago sumala niana.

Sa labaw ka sobra nga mga sosyalista ug komunista nga mga nasud ang pagmando nahimong awtoritaryan. Ang mga bilanggoan napuno sa mga liboan nga nagsupak. Ang demokrasya wala maglungtad, panagsama usa ka tumotumo, ug ang kagawasan nawala nga paglaum. Ang kanhi researcher sa University of Oxford, si Leszek Kolakowski, usa ka sinalikway nga kritiko sa sosyalismo, ug epektibo nga gidestiyero gikan sa iyang lumad nga Poland niadtong 1968. Siya gikutlo nga nag-ingon, “Sa Eastern Europe gibawi namo ang mga tag-iya, ug gilalang namo ang usa sa labing makahahadlok ug mapig-uton nga mga sistema sa katilingban sa kasaysayan sa kalibutan.” Kung nakita ni Karl Marx ang mga resulta sa paningkamot sa tawo diha sa sosyalismo, makapangutanan kita kon unsa kaha ang anaa sa hunahuna niya karon.

ANG TANANG SISTEMA KARON MAPAKYAS

Nagtuo kami nga ang mga eksperimento sa sosyalismo ug komunismo, bisag maayo ang tuyo, mapakyas, ug sa pagkatinuod, daghan ang napakyas. Ang karon nga mga ideya karon nga nakuha nga popular sa nasud sa usa ka pag-uswag ngadto sa usa ka mas sosyalistang porma sa demokrasya mapakyas usab, nagtuo kita, sa pagtuman sa kinahiladman nga mga tinguha sa tawo alang sa kalinaw, kadagaya, hustisya, ug kalipay, sama nga ang mga gisulayan nga mga sistema kaniadto napakyas.

Ngano kini? Kini tungod kay ang tawo, sa iyang karon nahulog ug makasasala nga kahintang, dili hingpit ug hakog. Ang tawong mahunahunaon sa kaugali- ngon makahunahuna ug mag-obra pinasukad sa kaugalingong interes. Kon siya gihikawan sa ganti sa iyang kaugalingong mga paningkamot, dili niya ipaabot ang iyang kaugalingon. Dugang pa, kon ang usa makakuha og usa ka butang nga wala magtrabaho alang niini, o pinaagi sa gamay nga pagtrabaho, siya dili makahimo sa iyang kaugalingon sa kinatibuk-an nga interes sa iyang isigkatawo. Sa laktud, wala'y sistema nga mahimong gimugna sa mga makasasala nga mga tawo alang sa ubang makasasala nga mga tawo nga makadala sa kalinaw, kadagaya, ug kalipay sa mga pumoluyo sa yuta.

NAGHATAG UG PAGLAUM ANG BIBLIYA

Nag-ingon ba kini nga ang panglantaw sa tawo walay paglaum? Dili ba siya makalaum sa panahon diin wala nay gutom, sakit, gubat, o inhustisya? Dili gayud, motubag kita! Ang tema sa Bibliya gikan sa Genesis ngadto sa Pinadayag nagpahayag sa mahigugmaon nga katuyoan sa Dios sa pagdala dili lamang sa kalinaw, hustisya, ug kadagaya sa tibuok kalibutan sa katawhan, apan usab sa oportunidad alang sa tanang katawhan, ang buhi ug ang patay, aron makabaton sa kinabuhing dayon usa ka hingpit nga paraiso dinhi sa kalibutan.

Ang makagagahum nga Dios sa langit mapailubon nga nagtugot niini nga kalibutan sa pagpadayon sa daghang mga ideya ug mga porma sa gobyerno, tanan alang sa usa ka piho nga katuyoan ug alang sa tinong panahon. Ang katuyoan mao ang pagpadayag sa makasasala nga tawo sa iyang pagkadili makahimo sa usa ka malipayon, malinawon nga kalibutan pinaagi sa iyang kaugalingong dili hingpit nga mga paagi, ug sa pagpakita alang sa tanang panahon sa sigurado apan makalilisang nga resulta sa pagsupak sa matarung nga mga balaod sa Dios. Gihubit ni Pablo ang katuyoan sa Dios, nga “ang dili mahulagway nga pagkamakasasala sa sala mahimo nga tinaw nga gipakita.” – Roma 7:13

Kini nga panahon nagkaduol sa kinatumyan. “Ako dugay nang naghupot sa akong kalinaw,” nag-ingon ang Dios pinaagi sa propeta. “Ako mihilum sa hilabihan gayud; ako milimod sa akong kaugalingon, ug nasubo ako nga sama sa usa ka babaye nga nagaanak; Akong gilaglag ug gilamoy sa usa ka higayon.”(Isa 42:14)

Ang panahon diin gitugotan sa Dios ang dautan nga maghari ug sa panahon nga siya naghupot sa iyang kalinaw gitawag sa Kasulatan “kining daotan nga kalibutan karon,” diin si Satanas ang magmamando. (Galacia 1:4; II Corinto 4:4) Kini matapos sa usa ka dakung Panahon sa Kalisdanan, diin ang mga hakog nga mga institusyon sa kalibutan pagalaglagon.-Dan. 12:1; Mat. 24:21; Lucas 21:25,26

Kini mag-abli sa dalan alang sa pagtukod sa usa ka “bag-ong yuta,” diin ang usa ka libo ka tuig nga gingharian sa pagkamatarung ni Cristo magapanalangin sa “tanang kabanayan sa yuta.” (II Pedro 3:13; 3:25; Gen. 22:18) Nianang panahona ang kalibotan makadawat sa kaayohan sa hingpit nga bili sa lukat nga gibayad kanila ni Kristo Jesus duolan sa duha ka libo ka tuig kanhi.-Mat. 20:28; Juan 3:16; I Tim. 2:3-6; I Juan 2:2; 4:10

Ang panahon sa paghari ni Cristo sa gingharian gitawag nga “mga panahon sa pag-uli sa tanan nga mga butang” ni Apostol Pedro. (Mga Buhat 3: 20,21) Sulod nianang panahona, isulat sa Dios ang iyang hingpit nga balaod sa mga kasingkasing sa mga tawo. (Jer 31:33,34) Ang tanan nga nagpamatuud nga andam ug masulundon ug kinsa nagpakita sa gugma alang sa Ginoo ug sa ilang isigkatawo makabaton sa kinabuhing walay katapusan.

Sa mahimayaon nga gingharian, si Jesus mao ang labing mahimaya nga “Hari sa mga hari, ug Ginoo sa mga ginoo.” (Pinadayag 19:16;17:14) Si Apostol Pablo misulat: “Ang Dios usab nagbayaw kaniya, ug naghatag kaniya ngalan nga labaw sa tanang ngalan; Aron sa ngalan ni Jesus ang tanang tuhod kinahanglan nga moyukbo, ... Ug aron ang tanang dila magasugid nga si Jesu-Cristo mao ang Ginoo.”- Filip. 2:9-11

HUSTISYA, PAGKAMATARONG UG KALINAW

Kini mahimong usa ka makiangayon, matarong ug malinawon nga gingharian, ug kini mahitabo sa tibuok kalibutan. Gikutlo si salmistang si David, sa matagnaong pamulong sa pagmando sa gingharian ni Cristo: “Siya magahukom sa imong katawohan sa pagkamatarung, ug sa imong mga kabus sa paghukom. ... Pagahukman niya ang mga kabus sa katawohan, Pagaluwason niya

ang mga anak sa mga hangul, Ug magadugmok sa malupigon. ... Sa iyang mga adlaw molambo ang matarung; ug ang kadagaya sa pakigdait hangtud nga ang bulan mahanaw. Magagahum usab siya gikan sa dagat ngadto sa laing dagat, Ug gikan sa Suba ngadto sa mga kinatumyan sa yuta. ... Oo, ang tanang mga hari mangapukan sa atubangan niya; ang tanan nga mga nasud magaalagad kaniya ... Ang mga tawo mapanalanginan diha kaniya; ang tanang mga nasud magatawag kaniya nga bulahan.”- Salmo 72: 2-17

Ang sala ug kahakog sa tanang matang mawagtang. Ang hustisya ihatag sa matag tawo. Adunay daghan alang sa tanan. Ang matag tawo makakat-on sa paghigugma sa iyang silingan. Bisan ang kamatayon pagalaglagon, ug ang Dios magapuyo uban sa mga tawo, ug siya mahimong ilang Dios. (Pinadayag 21:1-4) Pagka unsang paagi ang nag-antos nga mga lumulupyo sa kalibutan magakalipay sa ilang bag-ong kalipay, kalinaw, ug kadagaya. Sila mosulbong sa kahayag sa kahayag sa Langit sa Amahan ug sa hilabihan nga gugma sa ilang Ginoo ug Manluluwas nga si Jesukristo. Sa maikagon, uban sa kasingkasing nga puno sa gugma, ang silingan makigdait sa silingan. Malipayon, ang tanan magaawit og mga pagdayeg sa mahigugmaon nga Dios sa uniberso ug sa iyang mahimayaong Anak!

Ang tanan nga walay pulos nga paningkamot nga mahibalik sa kapin unom ka libo ka tuig sa kasaysayan sa tawo ang gihatag nga libre ngadto ni Adan ug sa tibuok nga kaliwatan sa mga tawo didto sa Tanaman sa Eden. Pinaagi sa pagsupak sa kabubut-on sa Dios, nawala ang tawo. Bisan pa, pinaagi sa dili hitupngan nga grasya sa atong Langitnong Amahan, ug pinaagi sa matubsanon nga dugo ni Jesus, kini sa makausa pa igahatag sa tanan nga nahigugma sa ilang Ginoo ug mosunod sa iyang mga dalan uban sa tibuok nilang kasingkasing. “Ang Espiritu ug pangasaw-onon,” sa gingharian ni Kristo, moingon, “Umari ka. Ug siya nga nakadungog nag-ingon, Umari ka. Ug siya nga giuhaw moinom. Ug si bisan kinsa nga buot, ihatag niya ang tubig sa kinabuhi nga walay bayad.”- Pin. 22:17 ■

Pagkamatarong Pinaagi sa Pagtuo

Yabeng Bersikulo:

“Nga ginapakamatarung sa walay bayad tungod sa iyang gracia pinaagi sa pagtubos nga anaa kang Cristo Jesus; Nga gipadayag sa Dios, nga halad sa pagpasig-uli, pinaagi sa pagtuo sa iyang dugo, sa pagpahayag sa iyang pagkamatarung tungod kay gisayloan niya ang mga sala, nga nangabuhat kaniadto, tungod sa pagpailub sa Dios:”

—Roma 3:24,25

***Piniling Kasulatan:
Roma 3:21-31***

Sa atong paghunahuna sa kini nga pagtulun-an gikan sa Roma kapitulo 3, una natong gipaila ang bersikulo 23, diin si Pablo nag-ingon, “Ang tanan nakasala, ug nakabsan sa himaya sa Dios.” Busa, ang tanan nagkinahanglan sa usa ka Manunubos. Gihubit ang atong mga Yabeng Bersikulo, sila nagpahayag nga ang pagtubos gihatag sa grasya sa Dios pinaagi ni Cristo Jesus. Kadtong adunay hingpit nga pagtuo sa iyang dugo “gipakamatarung,” o giisip nga matarong sa panan-aw sa Dios, tungod kay si Hesus mao ang “pagpasig-uli,” o katagbawan, alang sa sala ni Adan. Ang Dios, ang matarung nga maghuhukom, mipahayag nga ang iyang Anak hingpit, nga nagsunod kaniya aron matuman ang “kapasayloan sa mga sala.”

Ang “pagpailub sa Dios,” nga gihisgutan usab sa atong mga yabeng bersikulo, dugay

na nga panahon ug maluluy-on ngadto sa nahulog nga kaliwatan sa tawo. Bisan pa, ang paggamit sa iyang kalooy ug grasya sa paghatag sa usa ka Manunubos wala nakalapas sa iyang hiyas sa hustisya. Sa pagkatinuod, ang Dios dili makalapas sa iyang kaugalingong mga balaod. Sa mosunod nga bersikulo, si Pablo miangkong nga ang Dios dili lamang “makiangayon,” kondili usab ang “tigpataliwala sa tawo nga nagatoo kang Jesus.” - Roma 3:26

Alang niadtong gipakamatarong sa Dios, ang “pagdumot” nga kanhi naglungtad nahunong tungod sa dugo sa krus ni Kristo. (Efeso 2:16) Ang mga Apostoles nga si Pablo ug Pedro nagpamatuod kabahin niini nga buhat ni Jesus, “Sa pagkaagi nga siya namatay, siya namatay ngadto sa sala sa makausa lamang:

apan sa iyang pagkinabuhi, siya nabuhi ngadto sa Dios.” “Si Kristo usab namatay alang sa sala sa makausa alang sa tanan, ang matarung alang sa mga dili matarung, aron siya makadala kanato ngadto sa Dios.””- Roma. 6:10; 1 Ped. 3:18,

Ang pulong nga “pagpasig-uli” usa ka paghubad sa Gregong pulong nga hilasterion, ug nagpasabot sa pagpasig-uli, o dapit nga katagbawan. Ang samang Griyegong pulong gihubad nga “lingkoranan sa kalooy” sa Hebreohanon 9:5. Diha sa kahikayan sa tabernakulo sa Israel, ang dugo sa ilang mga halad sa Adlaw sa Pagtabon sa Sala gisablig sa ibabaw, ug sa atubangan, sa lingkuranan sa kalooy sa Labing Balaan. Kini, sa literal nga pagsabut, ang dapit sa katagbawan alang sa mga sala sa Israel. Ang lingkuranan sa kalooy mao ang lig-on nga hapin nga bulawan sa arka sa pakigsaad, diin gipakita ang simbolikong presensya sa Dios. Sa ingon gipakita ang kamatuoran nga ang pagtabon sa sala, o ang katagbawan sa sala, gihimo sa Dios mismo sa tukmang paagi.-Exoo 37:1-9; Lev. 16:14

Kini nga mga kahimanan mao ang mga klase ug mga landong. Ang dugo ni Jesus lamang ang mahimong basihan sa kapasayloan sa mga sala. Siya nag-alagad sa usa ka “mas dako ug mas hingpit nga tabernakulo, nga dili hinimo sa mga kamot,” ug “nakabaton sa walay katapusang pagtubos.” Iyang “gihalad ang iyang kaugalingon nga walay lama ngadto sa Dios,” aron kita malimpyohan gikan sa “patay nga mga buhat, sa pag-alagad sa buhi nga Dios.”-Heb. 9:11-14

Sa paghisgot usab sa atong mga yabeng bersikulo, ang hugpong sa pulong, “pinaagi sa pagtoo diha sa iyang dugo,” nagpasiugda sa kamatuoran nga ang pagtubos ug ang resulta nga paghalad sa mga sala gipasikad sa kamatayon sa paghalad ni Jesu Cristo. Siya walay sala, ug dili takus sa kamatayon, bisan pa niana iyang gihalad ang iyang kinabuhi sa kinabubut-on aron ang katawhan mahigawas gikan sa pagkahinukman ni Adan. Sa pagkatinuod atong mapalanog ang mga pulong ni Pablo, “tungod sa grasya kamo naluwas pinaagi sa pagtoo; ... kini ang gasa sa Dios.”-Efesos 2:8■

Kinabuhi Diha sa Espiritu

Yabeng Bersikulo:

“Busa karon walay pagkahinukman sa silot niadtong mga anaa kang Cristo Jesus, nga naga-kinabuhi sa dili uyon sa unod, kondili uyon sa Espiritu.”

-Roma 8:1

Pinili nga Kasulatan:

Roma 8: 1-14

Karon atong nabasa sa Roma 3:20 “Sa mga buhat sa kasugoan walay unod nga pagamatarungon sa iyang panan-aw: kay pinaagi sa balaod ang kahibalo sa sala.” Ang balaod nga gihatag ngadto sa Israel pinaagi kang Moises hingpit. Bisan pa, walay usa nga gikan sa Adamic nga kaliwat hingpit, ni Judio o Gentil. “Ania karon, ako natawo sa kasal-anan; ug sa sala gipanamkon ako sa akong inahan,” gipahayag sa salmista. (Salmo 51: 5) Pinaagi sa halad lukat sa bugtong anak nga lalaki sa Dios, si Hesus, isip usa lamang nga “nahimulag sa mga makasasala,” nga ang pagtubos sa kalibutan sa katawhan gikan sa sala ug kamatayon nahimong posible.- Juan 3:16; Heb. 7:26

Ang atong yabeng bersikulo nagapakita kanato nga ang kagawasan gikan sa paghukom karon mao ang resulta sa sakripisyo ni Jesus alang kanato, ug ang pagka “anaa kang Kristo Jesus” pinaagi sa pagtoo. Gigamit usab ni Pablo ang pulong nga “busa.” Nagpasabut kini sa iyang nag-una nga mga pulong, diin siya mipamatuod, “Nagapasalamat ako sa Dios pinaagi kang Jesu-Cristo nga atong Ginoo. Busa, pinaagi sa akong salabutan ang ginaalagaran ko mao ang kasugoan sa Dios, apan sa unod ang balaod sa sala.” (Roma 7:25) Ang Dios maloloy-on nga naghikay nga ang bili sa sakripisyo ni Kristo nagbayad alang sa dili tinuyo nga kahuyang ug mga lama sa mga sumusunod ni Jesus. Ug unya “wala nayo panghimarau” samtang kita magpabilin diha kang Cristo, ug ubos sa merito sa iyang giula nga dugo.

Ang tanan nga naghimo sa pagpahinungod ug misunod ni Cristo sa karon nga panahon giisip nga patay sa balaod sa sala, ug buhi pinaagi sa “balaod sa Espiritu sa kinabuh” diha kang Cristo.

(Roma 8: 2) Kining bag-ong kinabuhi gigugol sa pagpalambo sa usa ka kasingkasing, hunahuna, ug kinaiya, nga dawaton sa Dios. “Kong adunay tawo nga anaa kang Cristo, siya usa ka bag-ong binuhat: ang daan nga mga butang nangagi na; ang tanan nga mga butang nahimong bag-o.” (II Corinto 5:17) Kini nga bag-o nga hunahuna, o bag-ong binuhat, sa pagkatinuod, sumala sa gisulti ni Pablo, ang “hunahuna ni Cristo.” Siya dugang nagpahimangno, “ikaw, nga diha usab kang Kristo Jesus.” - I Cor. 2:16; Filipos 2:5

Sa laing dapit, ang apostol nagtudlo kanato: “Sutaa ninyo ang inyong kaugalingon, kong kamo anaa sa pagtoo; pamatud-an ang imong kaugalingon. Wala kamo masayud sa inyong kaugalingong mga kaugalingon, nga si Jesu-Cristo anaa kaninyo.”(II Corinto 13:5) Aron mahimong “ anaa sa pagtoo”nagpasabut labaw pa sa pagtuo, ug pagsalig, bisan kini mahinungdanon kaayo. Naglangkob usab kini dili lamang sa pagdawat sa halad ni Jesus alang kanato. Dugang pa, nagpasabot kini nga ang pagkamapainubsanon, pagkaaghup, ug pagsakripisyo sa kaugalingon ni Jesus. Ang pagsusi sa kaugalingon sa tanan niining mga linya usa ka mahinungdanon nga bahin sa atong kinabuhi diha sa espiritu.

Ang atong pagtubo sa bag-ong kinabuhi nga atong naangkon diha kang Kristo naglakip usab sa buhat sa pagbalhin sa atong kinaiya ngadto sa iyang panagway. (Roma 12: 2) Kini ilabi na sa mga linya sa pag-alagad, pagsakripisyo, ug pagpalambo sa mga bunga sa espiritu-gugma, kalipay, kalinaw, pagkamapailubon, kalumo, pagkamaayo, pagtoo, kaaghop ug pagpugong.- Gal. 5:22,23

Ang atong paningkamot niining balaan nga mga paningkamot mohatag og pamatuod nga kita adunay espiritu sa Dios ug makapahimuot sa iyang panan-aw. “Ang Espiritu sa iyang kaugalingon nagapamatuod sa atong espiritu, nga kita mga anak sa Dios. Ug kong kita mga anak man, busa mga manununod kita; mga manununod sa Dios, ug kaubang mga manununod uban ni Kristo; kung mao nga kita mag-antus uban kaniya, aron kita usab mahimaya nga maghiusa.-Roma. 8:16,17 ■

Gisumpay Ngadto sa Punong Olivo

Yabeng Bersikulo:

"Ayaw pagpang-hambog batok sa mga sanga. Apan kong mangandak ka, dili ikaw ang nagadala sa gamut, kondili ang gamut kanimo.

-Roma 11:18

Pinili nga Kasulatan:

Roma 11: 11-24

Ang hulagway nga gihatag sa Dios pinaagi ni Apostol Pablo sa leksyon karon nagpaila sa nasod sa Israel nga nagrepresentar sa punoan ug sa mga sanga sa kahoy nga olivo. Ang gamut sa kahoy nga tukma nagtumong sa saad nga gihimo kaniadto sa Dios ngadto sa mga amahan sa nasud nga Judio-si Abraham, Isaac ug Jacob. "Diha sa imong binhi ang tanang kabanayan sa yuta mapanalanginan.""- Gen. 28:14

Ang Dios wala nagpatin-aw sa mga detalye sa iyang plano ngadto sa mga Israelita, apan gidapit niya sila sa pagsulod ngadto sa usa ka pakigsaad uban kaniya. Kon sila mosunod ug magtuman sa iyang pakigsaad, mahimo sila nga usa ka "talagsaon nga bahandi, ... usa ka gingharian sa mga sacerdote, ug usa ka nasud nga balaan." Ang ilang tubag niini mao,""Ang tanan nga gisulti sa Ginoo buhaton namo." (Exodo. 19:5-8) Pinasikad niining positibo nga tubag, ang nasod sa mga Judio nakighiusa sa relasyon sa pakigsaad sa Dios, nga naglangkob kanila sa mahulagwayong kahoy nga olivo nga mitubo gikan sa gamot sa saad ni Abraham, nga gihisgutan ni Pablo.

Bisan ang Israel mao ang kinaiyanhon nga binhi ni Abraham, ang walay katapusang katuyoan sa Dios mao ang pagpalambo sa usa ka espirituhanon nga binhi, nga giingon ni Pablo mao si Kristo. (Galacia 3:16) Ang Judio nga nasod wala makaila niini, wala usab sila midawat kang Jesus ingon nga ilang Mesiya sa iyang pag-abot. Hinoon, sila naglaum gihapon nga ang mga saad nga gihimo ngadto ni Abraham matuman pinaagi sa pakigsaad nga gihatag sa panahon ni Moises. Sa ulahing bahin sa iyang pagministeryo, si Pablo naghisgot bahin niini, nga nag-ingon, "Sa among saad ang among

napulog-duha ka tribo, sa pag-alagad sa Diyos sa adlaw ug gabii, naglaom nga moabot.” - Buhat 26:7.

Sa dihang gisalikway sa nasod sa Israel si Jesus, ang talagsaong pabor sa Dios kanila natapos. Ang Ginoo miingon nga, isip usa ka nasud, sila mahimong biniyaan. (Isaias 53:3; Mateo 23:38; Lucas 23: 20,21; Roma 9: 30-33) Ingon nga mga sanga sa simbolo nga kahoy nga olibo, napakyas sila sa pagdala sa hustong bunga, ug sa ingon giputol gikan sa gamot sa saad. Busa si Pablo miingon, “Ang Israel wala makadawat niana nga iyang gipangayo.” - Roma. 11:7

Apan, ang Diyos wala maghimo sa iyang mga saad sa kawang. Iyang gitinguha nga ang usa ka espirituhanon nga binhi magauswag gikan sa gamot sa mga saad nga gihimo ngadto ni Abraham. Kining “mga Israelita sa tinuoray” maoy mopuli sa mga sanga nga nabuak sa unodnong balay. Sa diha nga ang mga Israelinhon ingon nga usa ka katawohan napamatud-an nga dili takus nga mahimong mga manununod sa Pakigsaad ni Abraham, sila gibungkag ug ang mga Hentil nagsugod sa pagsumpay ngadto sa gamut. Samtang si Pablo dugang nagpamatuod, ang mga Hentil karon adunay pribilehiyo sa pag-ambit sa “gamut ug katambok sa kahoy nga olibo.” (Roma 11:17) Ang mga Judio usab adunay kahigayonan, “kung dili sila magpabilin sa pagkadili matinuohon,” nga isumbalik balik sa gamot sa kahoy nga oliba.-vs. 23

Tanan kadtong kinsa, pinaagi sa pagtoo, “gibautismohan ngadto kang Kristo nagsul-ob diha kang Cristo.” Karon walay kalainan tali sa Judio ug Hentil taliwala niadtong gisumpay ngadto sa kahoy nga olibo, ug kinsa nakig-ambit sa kabuhong sa mga saad sa Dios. (Galacia 3: 26-28) Apan kining tanan kinahanglan nga mapainubsanon, sumala sa gipahayag sa atong Gipadayag nga Bersikulo. Ang atong pagtindog sa atubangan sa Dios dili sa atong kaugalingon nga kusog isip mga sanga, apan sa gamot-ang mga saad sa Dios sumala sa gitagana sa iyang Pulong. Kon, pinasikad niini, kita tinuod nga iya ni Cristo, nan kita kabahin sa “binhi ni Abraham, ug mga manununod sumala sa saad.” - bersikulo 29■

Usa ka Buhi nga Sakripisyo

***Yabeng Bersikulo:
Busa nangaliyupo ako
kaninyo, mga igsoon,
tungod sa mga kalooy
sa Dios, sa pagtugyan
sa inyong mga lawas
ingon nga halad nga
buhi, balaan ug
hinangponon sa Dios,
nga mao ang inyong
takus nga pag-alagad.***

-Roma 12:1

***Pinili nga Kasulatan:
Roma 12:1-8***

Importante nga hinumduman nga gisulti ni Pablo ang mga pulong sa atong yabeng bersikulo ngadto sa “mga kaigsoonan,” kadtong adunay pagtoo sa dugo ni Cristo ingon nga paagi sa pagtubos. Ang apostol nag-awhag sa ingon niini sa paghimo sa dugang nga lakang sa pagpresentar sa ilang mga kaugalingon ngadto sa Dios ingon nga usa ka “buhing sakripisyo,” nga iyang giingon nga atong “makatarunganon nga pag-alagad.” Adunay “pakigdait uban sa Dios” pinaagi sa atong pagkamatarong pinaagi sa pagtoo sa lukat ni Kristo. (Roma 5:1) Bisan pa niana, ang mas dako nga “kalinaw sa Dios, nga lapaw sa tanan nga pagsabut,” maangkon lamang nato kon kita mohimo sa hingpit nga pagpahinungod, sa pagtugyan sa atong mga kinabuhi sa pagsakripisyo ug pag-alagad sa diosnong hinungdan. (Efeso 4:7) Wala'y gisugo ang Dios sa paghimo sa usa ka paghalad. Kondili giagda niya kita o gitawag ngadto sa “balaan nga pagtawag, dili tungod sa atong binuhatan, kondili tungod sa iyang kaugalingon suno sa iya kaugalingon nga katuyuan kag bugay, nga ginhatag sa aton kay Cristo Jesus.” - II Tim. 1: 9

Sa samang paagi, ang pagsakripisyo, pagdumili sa kaugalingon ug pagerbisyo sa kawsa sa Ginoo wala gipugos sa mga sumusunod sa Agalon. Apan, kung ang atong Langitnong Amahan naghatag kanato sa pribilehiyo nga makig-uban sa iyang Anak pinaagi sa imbitasyon, kita kinahanglan nga magmaya sa oportunidad nga gamiton sa usa ka paagi sa pagdala sa dungog ug himaya sa iyang ngalan. Pinaagi sa pagtawag kanato, ang Dios mihatag kasegurohan nga siya matinguhaon nga makigtambayayong uban kanato, ug diha kanato, aron sa pagpalambo sa usa ka kinaiya nga gamiton ngadto kaniya sa iyang umaabut nga mga plano ug katuyoan alang sa katawhan. Niini nga katuyoan, gitambag ni Pablo, “Ayaw pagpahiuyon sa kalibutan:

apan maghinulsol kamo pinaagi sa pagbag-o sa inyong hunahuna, aron inyong mapamatud-an kong unsa ang maayo, ug dalawaton, ug hingpit, nga kabubut-on sa Dios.” – Roma 12:2

Kining pagtinabangay nga buhat sa Dios gihisgutan ni Pablo. Siya nag-ingon, “Buhata ang imong kaugalingong kaluwasan uban sa kahadlok ug pagpangurog. Kay ang Dios mao ang nagabuhat diha kaninyo sa pagbuot ug sa pagbuhat sa iyang kaugalingong kabubut-on.” (Filipos 2:12,13) Kini nga mga bersikulo nagpakita sa usa ka buhat nga nagkinahanglan sa panahon, pagpailub, kakugi ug pag-amping. Ang buhat sa Dios diha kanato maoy pinaagi sa gahum ug impluwensya sa iyang Balaang Espiritu, ug kita gitambagan nga “pagagiyahan sa Espiritu sa Dios.” (Roma 8:14) Kinahanglan usab kita mogahin og panahon sa pagtuon ug pagpamalandong sa Pulong sa Dios, aron ipakita nga “giuyonan sa Diyos, usa ka mamumuo nga dili angayng ikaulaw, hustong pagbahinbahin sa pulong sa kamatuoran.” - II Tim. 2:15

Ang katumanan sa atong panaad sa pagpahinungod, ug sa iyang kaangayan nga sakripisyo ug pag-alagad, usa ka adlaw-adlaw nga butang. Dad-a ang imong krus “kada adlaw,” miingon si Jesus. (Lucas 9:23) Mao kini ang kauban ni Jesus, ug kini kinahanglan usab nga kauban nato. Ang salmista misulat, “Tipuna sa tingub ang akong mga balaan nganhi kanako; kadtong mga naghimo sa pakigsaad uban kanako pinaagi sa sakripisyo.” (Salmo 50:5) Pinaagi ni Kristo Jesus, dili lamang kita adunay pagbarog sa atubangan sa Dios, apan anaa usab sa pakigsaad relasyon uban kaniya. Ang atong pakigsaad pinaagi sa sakripisyo, sumala sa gisulti sa salmista, apan kini usab sa pabor ug grasya sa Dios. “Kamo dili ubos sa balaod, apan ubos sa grasya.” - Roma. 6:14

Gikan niini nga panglantaw sa daku nga grasya sa Dios, atong matikdan, kung usa lamang ka bahin, ang kahalangdon sa kahibulongang plano sa Dios sa kapanahonan, ug ang atong kahigayunan sa pagpaambit sa katapusang katumanan niini. Busa,””magatubo diha kaniya sa tanan nga mga butang, nga mao ang ulo, bisan si Kristo.” (Efeso 4:15) Pinaagi sa pagbuhat sa ingon, matinud-anon bisan hangtud sa kamatayon, kita makaambit sa katumanan sa dakong buhat sa Dios plano nga magapanalangin sa tanan nga andam ug masulundon sa katawhan sa kahanagturan.-Gen. 22:16-18■

Adlaw sa Paghukom-Dili Angay Kahadlok

“Nagtakda siya ug usa ka adlaw, diin iyang pagahukman ang kalibutan sa pagkamatarung pinaagi sa tawo nga iyang gi-ordenahan; nga iyang gihatag ang pasalig sa tanang mga tawo sa pagkaagi nga siya nagbanhaw kaniya gikan sa mga minatay.”

-Buhat 17:31

Ang atong unang teksto klaro nga nagtudlo nga adunay umaabot nga adlaw sa paghukom alang sa kalibutan sa katawhan, apan ang tradisyon naglangkob sa daghan nga mga dili makatarunganon ug gani makaluluoy nga mga ideya sa mga pagtulun-an sa Bibliya mahitungod niini nga hilisgutan. Diha sa mga hunahuna sa kadaghanan kini gituohan nga usa ka adlaw sa kalaglagaan, sa dihang ang usa ka kadaghanan sa katawhan itugyan ngadto sa usa ka walay katapusan nga pag-antus, samtang pipila lamang ang pagakuhaon ngadto sa langit.

Gikan sa panglantaw sa tradisyon wala gayuy maayong katarungan kon nganong adunay umaabot nga adlaw sa paghukom, kay kuno ang padulngan sa matag tawo gitakda sa kamatayon. Ang mga magtutuo nga takus, sumala sa giingon sa tradisyon, moadto dayon sa langit kon sila mamatay, samtang ang mga dili magtutuo gitugyan ngadto sa impierno sa pagsakit. Apan, tungod kay ang Bibliya tin-aw nga nagpadayag nga adunay umaabot nga adlaw sa paghukom, ang paningkamot gihimo sa mga naghimo sa kredo aron mohaum kini ngadto sa ilang teyolohiya.

Ang ingon nga mga paningkamot gihimo alang sa kalibug. Ang adlaw sa paghukom nga gisugyot sa mga pagtulun-an sa mga tawo gihulagway ingon nga kawhaan ug upatlamang ka oras ang gitas-on. Sa usa ka simbolo nga eksena sa adlaw sa paghukom nga gihisgutan sa Pinadayag 20:12, ang “patay, gamay ug bantugan,” gipakita sa atubangan sa Dios. Gihatagan kini og usa ka literal nga paghubad-nga ang tanang mga magtotoo kinsa, sa kamatayon, gihukman nga takus sa pag-adto sa langit, pagakuhaon gikan sa langit, ug ang tanang mga makasasala nga gihukman sa kalayo sa impierno mahibalik gikan sa impierno, tanan nga mag-agi sa atubangan sa hukmanan sa Dios sa sulod sa baynte kwatro ka oras.

Tino nga walay maayong katuyoan nga mahimo niini. Dili nato mahanduraw nga ang bisan unsang sayop nga nahimo sa mga desisyon

nga nakab-ot sa kamatayon, nga, sumala sa tradisyon, nagbutang sa mga patay ngadto sa usa sa duha ka mga hut-ong, nga gitugyan sila ngadto sa langit o sa impyerno. Aduna pay dugang nga tradisyon mahitungod sa usa ka ikatulo nga grupo nga, human sa kamatayon, misulod sa tunga nga estado, gitawag nga purgatoryo. Sama sa kadaghanan sa mga teoriya nga miabut kanato pinaagi sa tradisyon, kini usab dili makatarunganon, ug walay suporta sa Bibliya.

LABAW PA SA USA KA SENTENSYA

Ang tradisyon sayop sa paglimita sa kahulogan sa pulong paghukom. Sama nga ang usa ka maghuhukom sa korte una nga nakadungog sa ebidensya alang o batok sa usa nga gihusay sa dili pa ipasa ang hukom, busa kadtong kinsa gisentensiyahan sa atubangan sa hukmanan sa Dios sa sinugdan gihatagan og oportunidad nga pamatud-an ang ilang katakus o dili takus sa pag-uyon sa Dios.

Ang atong unang panig-ingnan sa pagpadagan niini nga prinsipyo mao ang kahintang ni Adan. Sa Roma 5:16 si Apostol Pablo naghisingot bahin sa “paghukom” nga moabut sa tanan pinaagi kang Adan “ngadto sa paghukom.” Ang silot nga miabut kang Adan, “Abog ikaw, ug sa abug ikaw mobalik,” mao ang katapusan sa iyang paghukom. Sa wala pa kini gihatag kaniya gihatagan siya sa usa ka oportunidad sa pagpakita sa iyang pagkamaunongon sa balaod sa Dios. Tungod niini, siya gisentensiyahan ug kamatayon.-Gen. 3:19

Importante nga mahibal-an ang may kalabotan sa hukom ni Adan nga siya gihatagan og hingpit nga kasayuran mahitungod sa mga gikinahanglan sa Ginoo. Siya nahibalo sa isyu nga nalambigit. Ania ang laing mahinungdanon nga prinsipyo nga naglihok diha sa tanang pagpakiglabot sa Dios sa iyang intelihenteng mga binuhat. Dili sila pagahukman sa atubangan niya nga wala mahibalo niini, ug walay kasayuran mahitungod sa iyang kabubut-on alang kanila. Walay usa nga mapakyas sa pagdawat sa grasya sa Dios tungod sa pagkawalay alamag, ug walay usa nga makabaton sa kaluwasan kung wala ang gikinahanglan nga kahibalo mahitungod ni Jesu-Cristo, ang Manunubos, ug ang kabubut-on sa Dios alang niadtong modawat niini nga gasa sa iyang gugma.

MGA ANCIANO NAGPAMATOOD NGA TAKUS

Sa diha nga si Adan nakasala ug nagsugod sa pagkamatay, nagpasabot kini nga ang tanan niyang mga anak mga dili hingpit, ug busa ubos sa pagsilot sa kamatayon. “Sa kang Adan ang tanan mamatay,” miingon si Apostol Pablo. (I Corinto 15:22) Bisan pa, gikan sa panahon ni Adan

hangtud sa unang pag-anhi ni Jesus, adunay mga indibidwal nga nagpakita sa ilang pagtoo sa Dios ug sa ilang pagkamaunongon kaniya ug sa iyang kawsa. Ang una niini mao si Abel. Ang katapusan, sa talaan, mao si Juan Bautista.

Sa kapitulo 11 sa Hebreohanon daghan niining matinud-anon nga mga anciano ang nahibal-an, lakip ang mga kalisud nga ilang nasinati sa pagpamatuod sa ilang debosyon sa Dios. Gipatin-aw ni Pablo nga gigantes nila ang mga pagsulay nga midangat kanila aron sila””makaangkon sa mas maayong pagkabanhaw.” Naghisgot usab siya sa ilang pagkahimong “hingpit” sa pagkabanhaw. Nagpasabut kini, nagatoo kita, nga kung kining mga matuuhon mahigmata gikan sa pagkatulog sa kamatayon mahimo sila nga hingpit nga mga tawo, ug mahimo nga takus sa pagdumala sa buhat sa Dios nga unya itudlo ngadto kanila maylabot sa Mesianikong gingharian.- Heb. 11:35,39,40

Samtang kining mga karaan sa pagtuo wala hatagig bug-os nga pagsabot sa mga plano ug katuyoan sa Dios alang sa pagpahiuli sa tawhanong kaliwatan ngadto sa kinabuhi pinaagi ni Jesus, ang Dios mipabor kanila sa igo nga kahibalo nga makahukom kon dili ba o igugol nila sa hingpit ang ilang kaugalingon kaniya, walay sapayan sa unsay dangatan. Si Abel, usa sa mga anak nga lalaki ni Adan, nasayud gayud sa matagnaong pahayag sa Dios nga sa umaabot nga panahon ang “binhi” sa babaye, si Eva,””magasamad” sa ulo sa bitin. (Gen. 3:15; Roma 16:20) Gikan niini si Abel nahibao nga ang Dios adunay plano sa pagbuntog sa kadaot nga gipahamtang didto sa Eden sa Yawa, ug gusto niya nga makauban sa Dios ug makaambit sa umaabot nga kadaugan sa pagkamatarung.

Gipahibalo kanato sa Kasulatan nga “si Enoc usab, ang ikapito gikan kang Adan,” nanagna mahitungod sa pag-anhi sa Ginoo aron ipatuman ang paghukom. (Judas 1:14) Kini nagpakita nga si Enoc gihatagan og igo nga panabut nga diin ibase ang iyang desisyon nga mobarog sa kiliran sa Ginoo. Sa paglabay sa panahon ang plano sa Dios nagkadaghan, sama sa usa ka sunod-sunod nga balaan nga mga propeta nga gipamatuod mahitungod niini, nga naghatag sa mga takus sa karaan usa ka patukoranan sa ilang pagtoo ug usa ka madasigon nga pagkamaunongon sa diosnong hinungdan.

ADLAW SA PAGHUKOM SA MGA ANCIANO

Busa, mahimo natong masulti nga ang tibook nga panahon gikan sa pagkapukan sa tawo sa Eden hangtod sa Unang Pag-abot ni Kristo maoy

usa ka “adlaw sa paghukom” kon diin ang mga sinsero nga mga alagad kaniadto nagpamatuod sa ilang katakos nga himuon nga “mga prinsipal sa tibook nga yuta.” (Salmo 45:16) Sa dihang sila nahigmata gikan sa pagkatulog sa kamatayon ug hatagan sa hingpit nga tawhanong mga lawas, sumala sa gipakita sa Kasulatan nga mao, kinahanglan nila ipadayon ang ilang pagkamatatud-anon aron mahuptan ang kinabuhing walay katapusan. Hinoon, sumala sa ilang kagahapon, sila nakadawat ug “maayo nga taho pinaagi sa pagtuo.” Milampos sila sa ilang mga pagsulay.-Heb. 11:39

Sugod sa paghatag sa Balaod ni Moises, ang nasud sa Israel misulod sa usa ka espesyal nga adlaw sa paghukom. Pinaagi sa Balaod, ingon nga gihulagway sa Napulo ka Sugo, ang kabubut-on sa Dios gipahayag alang sa mga Israelita. Si Hesus miingon ngadto sa mga Judio sa iyang adlaw, “Kung buot ka mosulod sa kinabuhi, sunda ang mga kasugoan.” (Mateo 19:16, 17) Alang sa Israel, ang pagkamatatud-anon sa Balaod moresulta sa usa ka dungganong posisyon isip usa ka “gingharian sa mga saserdote, ug usa ka nasod nga balaan.”- Exodo 19:3-6

Ang Ginoo naghatag sa katawhan sa Israel sa taas nga panahon sa pagsulay aron mapamatud-an ang ilang katakos o dili takus sa mga panalangin nga gisaad ilalum sa Balaod, apan napakyas sila. Si Pablo nagpatin-aw: “Ang kamatayon naghari gikan kang Adan hangtod kang Moises [sa ato pa, sa paghatag sa Balaod ngadto sa Israel], bisan pa kanila nga wala makasala nga susama sa paglapas ni Adan.” (Roma 5:14) Ang sala ni Adan iyaha ug tinuyoan, ug ang iyang mga kaliwat nakabahin sa maong silot bisan pa sa ilang indibidwal nga responsibilidad. Apan, sumala sa gisulti ni Pablo, kabahin sa mga Israelinhon kini giusab pinaagi sa ilang pag-uyon sa pagsunod sa Balaod sa Dios. Kini nagbutang kanila sa usa ka espesyal nga posisyon nga responsibilidad sa atubangan sa Dios, diin sila napakyas.

Ang saad nga kung sila masinugtanon sa Balaod sila mahimo nga usa ka gingharian sa mga sacerdote ug usa ka balaan nga nasud gihimo ngadto sa mga Israelita. Niini usab wala sila makatuman, ug si Hesus miingon sa mga representante sa nasud, nga ang gingharian pagakuhaon gikan kanila ug “mahatag ngadto sa usa ka nasod nga nagdala sa mga bunga” nga gilauman sa Dios. (Mateo 21:43) Sa ulahi gipaila ni Apostol Pedro kining bag-ong nasud diin ang gingharian sa Dios mahatag. Ngadto sa mga sumusunod ni Hesus, siya misulat: “Kamo usa ka pinili nga kaliwatan, usa ka harianong pagkasaserdote, usa ka balaan nga nasud, usa ka pinasahi nga katawhan; Aron ikaw magapahayag sa mga

pagdayeg kaniya nga nagtawag kanimo gikan sa kangitngit ngadto sa iyang katingalahang kahayag; Nga kaniadto dili katawohan, apan karon katawhan sa Dios: nga wala makadawat sa kalooy, apan karon nakabaton sa kalooy.”- I Pedro 2: 9,10

ANG KARON NGA ADLAW SA PAGHUKOM

Gibutyag sa Kasulatan nga human sa Unang Pag-anhi ni Cristo nagsugod ang laing adlaw sa paghukom, Si Jesus mianhi sa kalibutan aron pagtuman sa balaang katuyoan sa pagtubos sa katawhan gikan sa kamatayon ug pagpasig-uli sa mga andam ug masinugtanon sa kinabuhi. Bisan pa, aron sa pag-alagad sa diosnong hinungdan niining paagiha, si Jesus kinahanglang sulayan.

Diha sa matagnaong mga pulong sa salmista, si Jesus gikutlo nga nag-ingon, “Tan-awa, Ako mianhi: diha sa gidaghanon sa basahon nahisulat kini mahitungod kanako, ako nahimuot sa pagbuhat sa imong kabubuton, O Dios ko: oo, ang imong balaod anaa sa sulod sa akong kasingkasing.” (Salmo 40:7,8) Ang hunahuna nga gipahayag dinhi mao nga sa pag-abot ni Jesus sa iyang Unang Adbiyento, kini alang sa katuyoan sa pagtuman sa tanan nga gisulat kaniadto o gipropesiya mahitungod kaniya. Kini, sumala sa giingon ni Jesus, nalipay siya nga buhaton, kay ang balaod sa Dios anaa sa sulod sa iyang kasingkasing.

Sama sa gitagna sa Daang Tugon, ang kabubut-on sa Dios alang kang Hesus mao nga iyang ihalad ang iyang unod, ang iyang pagkatawo, sa kamatayon alang sa kasal-anan sa kalibutan. (Isa 53:5,6,10, Dan 9:24,26) Kini siya andam ug malipayon nga mibuhay, ug sa pagbuhat niini gipamatud-an niya ang iyang katakus sa sagradong responsibilidad nga gibutang sa iyang Langitnong Amahan diha kaniya. Kon wala siya magmatinud-anon, mawala kaniya ang tanan, bisan ang kinabuhi mismo.

Ang dako nga pagsulay nga gidala sa atong gidala sa atong sa atong pagtagad mao ang pinaagi sa hitabo diin giawhag siya ni Pedro nga dili moadto sa Jerusalem, diin ang iyang mga kaaway naghulat nga dakpon siya ug patyon siya. Niini si Hesus mitubag, “Pahawa ka sa akong likod, Satanas.” Dayon iyang gidugang ang katin-awan nga bisan kinsa nga nagpas-an sa iyang krus aron mosunod kaniya, ug unya nagtinguha sa pagluwas sa iyang kinabuhi, mawala kini. (Marcos 8:31-35) Nasayod si Jesus nga tungod kay nakigsaad siya nga ihalad ang iyang kinabuhi alang sa kasal-anan sa kalibutan, ang bisan kinsa nga magpugong sa pagluwas sa iyang kinabuhi, sama sa gisugyot ni Pedro, nagpasabot nga pagkadili

matinud-anon, ug moresulta sa kapildihan sa iyang kaugalingong kinabuhi, sa diwa nga siya dili mabanhaw gikan sa mga patay.

Mahitungod kang Jesus nahisulat nga siya “nakakat-on sa pagkamasinugtanon pinaagi sa mga butang nga iyang giantos.” (Hebreohanon 5:8) Si Jesus kanunay nga nagmasulundon sa iyang Langitnong Amahan. Sa iyang unang-tawhanong paglungtad siya matinud-anong nag-alagad sa iyang Amahan, ug ang Dios nahimuot kaniya. Apan, sa pag-anhi niya sa kalibutan nga siya nakasinati lamang sa pagpihig, pangabugho, ug pagdumot sa napukan nga tawhanong kaliwatan, ug nasayod si Jesus, pinaagi sa kasinatian, unsa ang gipasabut nga magmasulundon sa pag-antus. Matinud-anon nga nag-alagad siya sa Dios bisan pa sa pagsupak nga nabuhat niining mga malaglag nga pagpadayag sa makasasala nga kinaiyahan sa katawhan. Kini ang mahinungdanon nga pagtulon-an nga nakat-onan ni Jesus sulod sa tulo ug tunga ka tuig sa iyang yutan-on nga pangalagad, ug siya nagmatinud-anon niining katapusang pagsulay.

MGA SUMUSUNOD USAB NI JESUS PAGASULAYON

Gikan sa pagbubo sa Balaang Espiritu sa Pentekostes, ang mga sumusunod ni Jesus ginasulayan, ang oportunidad gihatag kanila sa pagpamatuod ngasila takus dili lamang sa pagpuyo uban ni Kristo, apan usab sa paghari uban kaniya sa iyang usa ka libo ka tuig nga gingharian. (II Timoteo 2:11,12; Pinadayag 20:4,6) Sama sa katawhan sa Dios sa miaging kapanahonan, kini usab nalamdagan sa pagtahod sa kabubut-on sa Dios alang kanila. Tungod kay gidapit sila aron pamatud-an ang ilang katakus nga maghari sa gingharian ni Cristo, miingon si Jesus nga kini ang ilang pribilehiyo nga “mahibal-an ang mga misteryo sa gingharian.” - Mat. 13:11

Pinaagi sa pagdawit ni Jesus ingon nga ilang Manunubos, ug pinasikad sa pagtoo sa iyang giula nga dugo, sila mitugyan sa ilang kaugalingon sa Dios ug sa pagbuhat sa iyang kabubut-on. Ang bili, o bili, sa halad lukat ni Cristo nagpagawas kanila gikan sa orihinal nga panghimaraut sa kamatayon, ug sila karon adunay pribilehiyo sa pagtugyan sa ilang kinabuhi sa pag-alagad sa Langitnong Amahan ug sa iyang balaang kawsa. (Roma 12:1) Si Pablo naghigot sa ilang “mapailubon nga pagpadayon sa pagbuhat sa maayo” diin sila “nangita alang sa himaya ug dungog ug imortalidad, kinabuhi nga walay katapusan.” (Roma 2:7) Sulod niining tibuok nga kinabuhi ang pagpahinungod sa Ginoo nga sila gisulayan aron pamatud-an ang ilang katakus sa ingon ka taas nga ganti.

Sa kabahin ni Jesus, ang pagsulay sa iyang mga sumusunod usa ka malisud ug matukion. Si Apostol Pedro misulat, “Ayaw paghunahuna nga kahibulongan mahitungod sa kalisud nga pagsulay, ingon nga daw usa ka katingad-an nga butang ang nahitabo kanimo: Apan magmaya, sanglit kamo mga mag-aambit sa mga pag-antus ni Kristo; aron, sa diha nga mapadayag ang iyang himaya, malipay usab ikaw uban sa hilabihan nga kalipay.”- I Pedro 4:12,13

Nasabtan ni Pedro nga ang mga “kasamok nga pagsulay” nga mga kasinatian sa mga sumusunod ni Jesus sa pagkatinuod maoy ilang mga “paghukom” nga mga kasinatian. Busa, pipila ka mga bersikulo sa ulahing bahin niini nga kapitulo nagsulat siya, “Ang panahon miabut nga ang paghukom magsugod sa balay sa Dios: ug kung kini una nga magsugod kanato, unsa ang katapusan sa mga dili mosunod sa Ebanghelyo sa Dios? Ug kung ang mga matarung hapit dili maluwas, asa magpakita ang dili diosnon ug makasasala?”- bersikulo 17,18

Ang ekspresyon nga “kon ang mga matarong hapit dili maluwas” nagpasabut sa mga kalisud nga diin ang mga sumusunod ni Jesus niining panahona, kadtong naghalad sa ilang kinabuhi nga sakripisyo sama sa gibuhay ni Jesus, nagapamatuod sa ilang pagkamatinud-anon. Apan, adunay makalipay nga ganti. Ngadto kanila si Jesus nag-ingon, “Pagmatinud-anon ka sa kamatayon, ug pagahatagan ko ikaw sa purongpurong sa kinabuhi.” “Kaniya nga magmadaugon itugot ko nga molingkod uban kanako sa akong trono, ingon nga ako usab nakadaug, ug naglingkod uban sa akong Amahan sa iyang trono.”- Pin. 2:10; 3:21

ANG ADLAW SA PAGHUKOM SA KALIBUTAN

Sama sa atong nakita, gipatin-aw ni Pedro nga ang paghukom, o pagsulay, sa Panahon sa Ebanghelyo nga “balay sa Dios” usa ka lisud kaayo, lisud, ug siya nangutana, “Asa man magpakita ang dili diosnon ug makasasala?” Bisan ang apostol wala motubag niini nga pangutana, ang mga bersikulo nga nagsunod dayon, gipatin-aw niya ang butang sa iyang ikaduha nga sulat. Ang mga wala nadan-agan, tinunglo-sala ug himalatyon nga kaliwat sa katawhan makita sa umaabot nga paghukom sa kalibutan, nga mao ang usa ka “adlaw,” o panahon sa plano sa Dios, nga usa ka libo ka tuig ang gidugayon.-II Pedro 3:7,8

Gihulagway ni Pedro nga ang umaabot nga adlaw sa paghukom isip mao angkapildihan, o kalaglagan, alang sa dili diosnon nga mga tawo. Kini sukwahi sa karon nga panahon, diin ang tanan himalatyon, bisan pa kon sila mamaayo o dili. Apan gipasabut usab ni Pedro nga ang Dios

mapailubon, “dili buot nga may bisan kinsa nga mawala, kondili nga ang tanan kinahanglan maghinulsol.” (Bersikulo 9) Mao kini ang hinungdan sa usa ka libo ka tuig sa diosnong plano alang sa paglamdag sa mga tawo, ug sa paghatag sa tanang hingpit nga oportunidad nga maghinulsol, magmasinugtanon, ug magkinabuhi pinasikad nianang kahayag.

Sa sermon ni Pablo sa mga maalamon sa kalibotan sa bungtod sa Mars sa Atenas, siya naghigot sa kinatibuk-ang pagkawalay alamag sa katawhan, ingon nga girepresentahan sa daghang mga dios nga gisimba sa mga taga-Atenas. Gipatin-aw niya nga ang Dios “nagpangidlap” niining pagkawalay kahibalo, nga nagpasabot nga dili responsable ang mga wala'y kahayag. “Apan karon,” si Pablo dugang mipahayag, ang Dios “nagsugo sa tanan nga mga tawo sa tanan nga dapit sa paghinulsol” ug gikutlo pag-usab ang atong pangbukas nga teksto, “Tungod kay siya nagtudlo ug usa ka adlaw, diin iyang pagahukman ang kalibutan diha sa pagkamatarung pinaagi kaniya nga nag-orden; nga iyang gihatag ang pasalig sa tanan nga mga tawo, sa pagbanhaw kaniya gikan sa mga patay.”- Buhat 17:30,31

Ang pahayag ni Pablo nga karon ang Dios “nagasugo sa tanan nga mga tawo sa matag dapit sa paghinulsol” wala magpasabot nga kini nga sugo nakab-ot na sa tanan nga mga tawo. Gihisgutan lamang niya ang pagtagad sa kamatuoran nga sugod sa Unang Pag-anhi ni Jesus, ang plano sa Dios nagpadayon, ug pinaagi sa Ebanghelyo, ang Dios karon nagtawag sa mga tawo nga maghinulsol, magpas-an sa ilang krus, ug mosunod kang Jesus. (Mateo 16:24) Kini nga mensahe dili limitado sa usa ka nasod o kaliwatan sa katawhan, apan ingon nga gisugo ni Hesus ang iyang mga tinun-an, kini gidala ngadto sa tanang kanasuran.-Mat. 28:19, 20; Buhat 1:7,8

“GIHATAGAN SA KASIGUROAN”

Sa atong pang-abli nga Kasulatan, si Pablo naghigot sa kasigurohan kalabot sa umaabot nga adlaw sa paghukom. Unsa nga kasigurohan ang mahimo gikan sa tradisyon nga ang adlaw sa paghukom sa pagkatinuod mao ang adlaw sa katapusan sa kalibutan alang sa kadaghanan sa tawhanong rasa? Ang kamatuoran nga “ang tanan nga mga tawo,” samtang sila nagkat-on sa kamatuoran mahitungod sa umaabot nga adlaw sa paghukom, “gihatagan sa kasigurohan” niini nga kahibalo, nagsugyot nga kini usa ka panahon sa pagpanalangin. Sa pagkatinuod, kini ang panahon nga sila adunay oportunidad sa pagdawat sa mga tagana sa kinabuhi nga gihimo alang kanila pinaagi ni Cristo, pagsunod

sa mga balaod sa iyang gingharian, ug mabuhi.

Ang buhat nianang umaabot nga adlaw sa paghukom ipasikad sa kalamdagan. Gipropesiya sa salmista nga ang Ginoo moanhi “sa paghukom sa yuta: siya magahukom sa kalibutan uban sa pagkamatarung, ug ang katawohan sa iyang kamatuoran.” (Salmo 96:13) Si Propeta Isaias misulat nga sa diha nga ang mga paghukom sa Ginoo anaa sa gawas sa yuta, “ang mga pumoluyo sa kalibutan makakat-on sa pagkamatarung.” - Isa. 26:9

Gipasabut ni Jesus ang tinubdan sa kasayuran nga moabot sa kalibutan sa umaabot nga adlaw sa paghukom. Siya miingon, “Kon adunay magapatalinghug sa akong mga sulti, ug dili magatoo, dili ako magahukom kaniya.” Niini siya midugang, “Ang pulong nga akong gisulti, ang mao mohukom kaniya sa katapusang adlaw.” Gipasabut usab ni Jesus nga ang mga pulong o mga sugo nga iyang gisulti dili iya, apan gihatag kaniya sa iyang Amahan. Dayon miingon siya, “Nahibal-an ko nga ang iyang sugo mao ang kinabuhi nga walay katapusan.” - Juan 12:47-50

Ang tradisyon magpatuo kanato nga kadtong nakadungog sa mga pagtulon-an ni Jesus niining kinabuhia, ug sa usa ka rason o sa lain nga dili modawat ug mosunod kanila, gihukman nga dili takus sa langit, ug gilayon nga gitugyan ngadto sa kahangturan diha sa pagsakit sa impyerno. Bisan pa, si Jesus wala mouyon niini nga tradisyon. Siya miingon nga wala siya maghukom sa mga dili magtutuo, apan nga ang iyang “pulong” maghukom kanila sa “katapusang adlaw.” Kining katapusang adlaw, nga mahimong usa ka libo ka tuig ang gidugayon, mao ang katapusan nga panahon sa plano sa Dios sa kaluwasan- ang pareho nga “adlaw” diin si Pablo miingon nga ang kalibutan pagahukman “sa pagkamatarung.”

Klaro ang kahulugan sa mga pulong ni Jesus.. Kadtong kinsa wala karon midawat sa Ebanghelyo wala karon sa panahon sa pagsulay alang sa kinabuhi, ug, busa, wala gihukman karon. Apan, sa “katapusang adlaw” ang kamatuoran sa kabubut-on sa Dios mahimo nga mahibaloan sa tanan. Ang tanan nga mga babag sa pagtuo pagawagtangon, ug unya ang mga sugo sa Dios, ang iyang “pulong,” mao ang basehan sa paghukom alang sa tanang katawhan. Kadtong kinsa midawat ug misunod, sumala sa gisaysay ni Jesus, nakadawat sa “kinabuhing dayon,” dili sa langit kauban ni Hesus, apan dinhi sa yuta isip hingpit nga mga tawo.

PAG-ABRI SA MGA LIBRO

Sa Pinadayag 20:12 gihatagan kita ug usa ka matahum, simbolo nga leksyon nga nagpadayag sa katuyoan sa Dios sa paglamdag sa katawhan sa iyang kamatuoran sa umaabot nga adlaw sa paghukom sa kalibutan. Si Juan nagsulat, “Nakita ko ang mga patay, gagmay ug dagko, nagatindog sa atubangan sa Dios; ug ang mga basahon gibuksan; ug may laing basahon nga gibuklad, nga mao ang basahon sa kinabuhi; ug ang mga minatay gipanghukman, ingon sa mga butang nga nahasulat sa mga basahon sumala sa ilang mga buhat.

Ang tradisyon nagsulti kanato nga ang “mga libro” nga giablihan niini nga teksto naglangkob sa mga rekord sa nangaging mga kinabuhi sa tanang katawhan. Ang pagtuo mao nga kini nga mga basahon pagabuksan aron pagtino sa katakus sa matag indibidwal nga magamit ang eternidad sa langit, o kung dili takus, nga ipadala ngadto sa walay katapusan nga pagsakit.

Kini nga tradisyon makita dayon nga usa ka sayop, tungod kay ang teksto naghigot sa “mga buhat” niadtong gihukman nga lahi gikan sa mga butang nga “nahisulat sa mga libro.” Sila gihukman sa mga balaod ug mga prinsipyo nga gisulat sa mga libro, sumala sa kon ang ilang mga buhat nahiuyon niini. Ang pagbukas niini nga mga basahon nagsimbolo sa pagpadayag sa kamatuoran sa Dios-iyang mga sugo-ngadto sa katawhan, nga basehan nga pagahukman sila. Nahiuyon kini sa mga pulong nga gikutlo gikan sa Juan 12:47-50, diin gisulti ni Jesus nga ang iyang “pulong,” nga iyang gipasabut mao ang “sugo” nga gihatag kaniya sa Dios, maghukom sa katawhan sa “katapusang adlaw,” Ang adlaw sa paghukom.

Ang paghukom nga "sumala sa ilang mga buhat," wala magpasabut sa nangaging mga buhat, alang sa mga nahigmata gikan sa kamatayon ug miabut sa panahon sa adlaw sa paghukom sa kalibutan nahibal-an na sa Dios nga dili takus sa kinabuhing dayon. Hinunoa, ang paghukom mahisubay sa mga buhat sa katawhan sa umaabot nga “adlaw.” Samtang sila nagkat-on ug naningkamot sa paggamit sa mga pulong ug mga balaod sa Dios nga “gisulat sa mga libro,” ang katakus sa matag indibidwal nga makakab-ot sa kinabuhing walay katapusan dinhi sa yuta matino.

BASAHON SA KINABUHI

Ang Pinadayag 20:12 naghigot sa “laing basahon” nga giablihan, “ang basahon sa kinabuhi.” Ang kompleto nga hunahuna nga gilatud sa

simbolo niini nga teksto mao nga sa diha nga ang mga patay mahigmata, sila, una sa tanan, makadawat sa paglamdag, nga gisimbolo Sa pagbukas sa “mga libro.” Samtang ang ilang mga buhat hinay-hinay nga gipahiuyon sa kabubut-on sa Dios, ang ilang mga ngalan i-tala, sa simbolikanhong pinulungani, diha sa “basahon sa kinabuhi.” Sila dili na ubos sa pagkahinukman ni Adan, apan pinasikad sa ilang indibidwal nga pagdawat ug pagkamasinugtanon sa kamatuoran mahitungod kang Jesus ingon nga gipahibalo sa bukas nga mga basahon, sila maglakaw sa “dalan sa pagkabalaan” ngadto sa kinabuhing dayon.-Isa. 35:8

Nianang adlaw sa paghukom kadtong wala magpahimulos sa mga grasya sa Dios, ug kinsa, sumala sa ilang mga buhat nianang panahona, wala mosunod sa “mga libro” sa iyang matarung nga mga balaod, wala malista ang ilang mga ngalan sa “basahon sa kinabuhi.” Kini, nga atong gituohan nga diyutay ra ang gidaghanon, mobalik sa kamatayon, ang “ikaduhang kamatayon,” nga gisimbolo sa mga pulong ni Juan ingon nga “linaw nga kalayo,” nga mao ang bug-os ug walay katapusan nga kalaglagan. (Pin. 20:14,15) Si Apostol Pedro nagsulti sa samang kamatuoran mahitungod sa umalabot nga adlaw sa paghukom sa tawo niining mga pulonga: “Kini mahitabo, nga ang matag kalag, nga dili makadungog sa maong propeta, pagalaglagon gikan sa taliwala sa katawhan.”- Buhat 3:23

Sa pagsulti mahitungod sa Israel, si Pablo miingon nga ang Dios “naghimo kanilang tanan sa pagkadili matinuohon, aron siya malooy sa tanan.” (Roma 11:32) Kining sama nga prinsipyo mapadapat ngadto sa tanang katawhan nga, sama sa Israel, wala usab mituo sa Pulong sa Dios niining kinabuhia. Sa pagkatinuod, sa adlaw sa paghukom sa Dios adunay kalooy alang sa mga Israelita tungod kay wala sila hingpit nga pagsabot ug gibutahan sa ilang mga pagpihig. Ingon usab, adunay kalooy alang sa tanan kinsa namatay nga walay hingpit nga oportunidad nga makahibalo ug makaalagad sa Dios. Unya, “gikan sa labing ubos kanila ngadto sa labing daku kanila,” ang tanan makaila sa Ginoo, kay ang yuta “puno sa kahibalo sa Ginoo, maingon nga ang mga tubig nagatabon sa dagat,” ug ang Dios “magahukom sa kalibutan uban sa pagkamatarong, ug ang katawhan sa iyang kamatuoran.”- Jer. 31:34; Isa. 11: 9; Salmo 96:13■